Lietas arhīva Nr. C-0768-22/24
ECLI:LV:RVPT:2022:0328.C30584220.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2022.gada 28.martā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis I.Dzenis
piedaloties prasītājas pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas pārstāvim zvērinātai advokātei G.Putņai
2022.gada 28.februārī atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 8 izskatīja civillietu SIA "/Nosaukums A/" prasībā pret biedrību "/Nosaukums B/" par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1.] 2020. gada 13.jūlijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemts prasītāja SIA "/Nosaukums A/" (turpmāk arī – Prasītājs) prasības pieteikums pret atbildētāju - biedrību "Ezermalas iela 13" (turpmāk arī – Atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2018. gada 1.septembrī starp Prasītāju un Atbildētāju tika noslēgts Līgums par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekošanu Nr.01/09/2018, turpmāk tekstā - Līgums, par dzīvojamas mājas /adrese/, apsaimniekošanu, turpmāk tekstā - Pakalpojums.

Saskaņā ar Līguma 4.1.punktu Puses vienojas, ka par sniegto Pakalpojumu Atbildētājs katru mēnesi maksā Prasītajam EUR 3193,68. Līdz 2019.gada maijam visi rēķini tika apmaksāti savlaicīgi. Prasītājs nodrošināja Pakalpojumu līdz 2019.gada 30.jūnijam.

2019. gada 23.maijā Atbildētajam tika izrakstīts Rēķins Nr.204/2019. Rēķina samaksas termiņš bija 31.05.2019., bet samaksa netika veikta.

2019.gada 7.jūnijā Prasītājs nosūtīja Atbildētajam 05.06.2019. Pirmstiesas brīdinājumu Nr.Ez-2019-3, kurā pieprasīja veikt Rēķina Nr.204/2019 apmaksu līdz 10.06.2019.

2019.gada 18.jūnijā Atbildētājs nosūtīja Prasītajam vēstule Nr.2019/18-05 (pielikumā) ar kuru apņemas, Rēķina Nr.204/2019 apmaksu veikt līdz 25.06.2019., bet vēlāk, tajā vietā, lai izpildīt apsolīto, Atbildētājs uzsācis izteikt nepamatotas pretenzijas un līdz šim brīdim minēto rēķinu neapmaksāja.

Līguma 5.4.punkts un Rēķinā Nr.204/2019 informācija paredz, ka par Līgumā noteikto maksājumu savlaicīgu neveikšanu Atbildētajam pēc Prasītāja pieprasījuma 10 (desmit) dienu laikā ir jāsamaksā līgumsods 0,1% (viena desmitdaļa procenta) apmērā no mēneša Līguma summas par katru nokavēto dienu.?

Ņemot vērā iepriekš minēto, šī brīža Atbildētāja rīcība uzskatama par prettiesisku, kā arī dod Prasītajam tiesības aprēķināt tam līgumsodu un likumiskos procentus. Likumiskie procenti aprēķināti saskaņā ar Civillikuma 1765.pantā noteikto - seši procenti no simta gadā.

Prasītājs vairākkārt (arī elektroniski, Līguma 8.3.punkts) pieprasīja (pielikumā) Atbildētajam veikt parāda, līgumsoda un likumisko procentu samaksu. Atbildētājs šādus prasījumus ignorēja.

2019.gada 19.jūnijā Prasītājs nosūtīja Atbildētajam 2019.gada 18.jūnijā Rēķinu Nr.208/2019. Rēķina samaksas termiņš bija 30.06.2019. Līdz šim brīdim Atbildētājs arī šo rēķinu neapmaksāja.

2019.gada 2.jūlijā Prasītājs nosūtīja Atbildētajam 2019.gada 1.jūlijā Vēstuli Nr.Ez- 2019-5 "Par apsaimniekošanas līguma izbeigšanu", kurā paziņoja, ka ar 2019.gada 1.jūliju vienpusēji atkāpjas no pienākuma nodrošināt dzīvojamas mājas /adrese/apsaimniekošanas (pārvaldīšanas) procesu sakarā ar to, ka Atbildētājs nenodrošina apsaimniekošanas (pārvaldīšanas) procesa finansējumu.

Pie šādiem apstākļiem uz 01.06.2020. no Atbildētāja par labu Prasītajam pēc 23.05.2019. Rēķina Nr.204/2019 piedzenams pamatparāds EUR 3193,68 (trīs tūkstoši viens simts deviņdesmit trīs eiro, 68 centi), līgumsods 10% no pamatparāda EUR 319,37 (trīs simti deviņpadsmit euro, 37 centi) par laika periodu no 01.06.2019. līdz 08.09.2019., likumiskie (6% (seši procenti) gadā) procenti EUR 191,62 (viens simts deviņdesmit viens euro, 62 centi) par laika periodu no 01.06.2019. līdz 01.06.2020.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1651., 1652., 1662., 1716., 1765., 1779., 1828., 2391. pantiem, un tajā lūgts: piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam pamatparādu EUR 3193,68, līgumsodu EUR 319,37 par laika periodu no 01.06.2019. līdz 08.09.2019., likumiskos procentus EUR 191,62 par laika periodu no 01.06.2019. līdz 01.06.2020., samaksāto valsts nodevu EUR 382,83, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5,37, kopā EUR 4092,87 apmērā, kā arī atzīt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskus procentus.

[2.] 2020.gada 31.augustā tiesā saņemti atbildētājas rakstveida paskaidrojumi par celto prasību. Paskaidrojumos norādīts, ka prasību uzskata par nepamatotu un noraidāmu. Paskaidro, ka Atbildētājs savā 18.06.2019.vēstulē Nr. 2019/18-05 Prasītājam norādīja, ka maksājumi saskaņā ar 01.09.2018. Līguma Nr. 01/09/2018 par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekošanu, turpmāk - Līgums, 4.1. punkta noteikumiem- par atbilstoši Līguma prasībām sniegto pakalpojumu.

Atbildētājs uzskata, ka Prasītājs 2019. gada maijā un jūnijā nav veicis pakalpojumus saskaņā ar Līgumu. Un par nesniegtiem pakalpojumiem Atbildētājam nav pamats maksāt. Tāpēc Prasītājam ir jāpierāda, ka viņš ir sniedzis pakalpojumus par kuriem viņš vēlas saņemt atlīdzību.

Papildus informēja, ka jau 09.07.2019. Atbildētājs nosūtīja Prasītājam vēstuli, norādot, kādi zaudējumi bija radušies Atbildētājam Prasītāja vainas dēļ un tādēļ Atbildētājs uzskata, ka nav pamats apmaksāt Prasītāja rēķinus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 84.panta pirmās daļas 5. punktu par pārstāvjiem civilprocesā nevar būt: persona, kura sniegusi juridisko palīdzību strīda otrai pusei šajā vai ar to saistītā citā lietā. Prasītāja pārstāvis /pers. A/ bija Atbildētāja pārstāvis laika periodā no 01.09.2018 līdz 24.05.2019 pamatojoties uz 01.09.18 pilnvaru Nr.01/09/2018. /pers. A/ pilnvara tika atsaukta, kad tika uzteikts līgums Prasītājam. Pie šādiem apstākļiem tiesai būtu jāizvērtē vai /pers. A/ ir tiesīgs būt Prasītāja pārstāvis šajā civillietā.

[3.] 2021.gada 7.janvārī tiesā saņemta prasītāja atsauksme uz atbildētāja sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, kurā norādīts, ka attiecības ar trešajam personām, kas izpildīja Atbildētāja pasūtītos darbus, piedalījās arī kā trešā persona. Visi līgumi bija noslēgti tieši ar Atbildētāju un nekāda mantiska atbildība par to neizpildi nevar būt pārlikta uz Prasītāju.

Attiecībā uz grāmatvedības pakalpojumiem. Rēķini iedzīvotajiem tika izrakstīti laicīgi un par pretējo pieradījumu nav. Tāpat iedzīvotajiem bija

nodrošināti visi līgumā atrunāti pakalpojumi, proti, pārvaldnieks, sētnieks, apkopēja, jurists, 24 stundu call centrs, 24 stundu avārijas dienests, tehniska apkalpošana, radījumu pieņemšana un rēķinu izsniegšana utt.

Savukārt pēc Atbildētāja izteikto neapmierinātību tieši par biedrības grāmatvedību, lai neveidot konfliktu, bija noslēgts līgums ar SIA "/Nosaukums C/", kura it kā sakārtoja grāmatvedību un sagatavoja Atbildētāja gada pārskatu. Apmaksāja šos pakalpojumu Prasītājs (rēķini un maksājuma dokumenti pielikumā). Nekādas pretenzijas no Atbildētāja puses izteiktas nebija. Tātad Atbildētajam nebija nekādas nepieciešamības maksāt vel kādam par grāmatvedības pakalpojumiem. Minēto pierada arī fakts, ka šis apgalvojums nav apstiprināts ar pieradījumiem.

Tātad Atbildētāja iebildumi nevar būt ņemami vērā, jo tie nav apstiprināti ar pieradījumiem, kas liecina par to, ka Prasītājs izpildīja visas ar līgumu uzņemtas saistības, bet Atbildētājs nodomāja to, tāpat, ka iepriekšējo pārvaldnieku, piekrāpt.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis uzturēja prasību atbilstoši prasības pieteikumā un atsauksmē norādītajiem motīviem.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve prasību neatzina uz rakstveida paskaidrojumos norādītajiem motīviem.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausoties pušu paskaidrojumus un pārbaudot rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma.

Prasītāja pieteikusi prasījumu par parāda EUR 10 641,28 apmērā piedziņu, prasību pamatojot ar Civillikuma 2391.pantu, 1652.pantu.

Saskaņā ar Civillikuma 2391.pantu nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķinu. Kas no tam cietis zaudējumu, tas var prasīt, lai atdod viņam to, ar ko un par cik otrs iedzīvojies.

Minētā tiesību norma, ar kuru pamatota prasība, iekļautas Civillikuma Saistību tiesību daļas deviņpadsmitās nodaļas V apakšnodaļā „Prasījumi no netaisnas iedzīvošanās".

Tiesību doktrīnā atzīts, ka Civillikuma 2369. - 2392. panta noteikumu mērķis ir panākt taisnīgu izlīdzinājumu starp prasītāju un atbildētāju. Pirmkārt, tiek novērsts atbildētāja mantas neattaisnotais pieaugums, otrkārt, prasītājam tiek atdots tas, kas sakarā ar iedzīvošanos atrodas atbildētāja mantā. Tomēr minēto normu noteikumu primārais uzdevums ir nevis prasītāja mantas iepriekšējā stāvokļa atjaunošana, bet gan atbildētāja mantas neattaisnota pieauguma novēršana. Ar to noteikumi par prasījumiem no netaisnas iedzīvošanās atšķiras no noteikumiem par zaudējumu atlīdzību, kuru galvenais uzdevums ir atjaunot prasītāja mantas agrāko stāvokli, neievērojot to, kā zaudējumu atlīdzības ietekmēs atbildētāja mantu (sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā.-Rīga: Mans īpašums, 1998, 648.lpp.: K. Torgāns. Saistību tiesības. II daļa. Mācību grāmata.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 310. lpp.).

No Civillikuma 2391. panta un Civillikuma uzbūves kopumā izriet, ka šāds vispārējs atprasījums iedzīvošanās dēļ dod prasītājam tiesību atprasīt no atbildētāja to, ko atbildētājs bez tiesiska pamata ir ieguvis uz prasītāja rēķina. Šim prasījumam vispirms ir restitūcijas funkcija un mērķis - novērst atbildētāja mantas neattaisnotu pieaugumu. Šāds prasījums ir paredzēts tikai tiem izņēmuma gadījumiem, kad prasītājs nevar celt cita veida prasību savas mantas samazinājuma atprasīšanai. Šāda tiesību normas interpretācija atbilst doktrīnai: profesors Kaspars Balodis norādījis, ka Civillikuma 2369. - 2392. panta noteikumu primārais uzdevums ir nevis prasītāja mantas iepriekšējā stāvokļa atjaunošana, bet gan atbildētāja mantas neattaisnota pieauguma novēršana (Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā.- Rīga, Mans Īpašums, 2000, 648.lpp.).

Noteikumi par netaisnu iedzīvošanos (Civillikuma 2369. - 2392. pants) attiecas uz gadījumiem, kad nav ne delikta, ne līguma pārkāpuma un parasti nav arī ieguvēja vainojamas uzvedības (Torgāns Kalvis. Saistību tiesības. Mācību grāmata.- Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2014, 518. lpp.).

Savukārt atprasījums no netaisnas iedzīvošanās var rasties tad, ja iedzīvošanās ir netaisna ne vien no vispārējā morāles viedokļa, bet kad arī pašam ieguvumam nav tiesiska pamata (sk. Senāta 2013.gada 5.aprīļa sprieduma lietā SKC-121/2013).

Tātad, lai atzītu, ka atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ ir dibināts, jākonstatē (jānodibina ar pierādījumiem) atbildētājas mantas neattaisnots pieaugums.

Civillikuma 2391.panta izpratnē vispārējais atprasījums iedzīvošanās dēļ ir pieļaujams tikai tad, ja prasītājs nevar pret atbildētāju izlietot citus tiesiskus līdzekļus atbildētāja mantā ieplūdušo materiālo vērtību atprasīšanai. Tas nozīmē, ka prasījums no netaisnas iedzīvošanās pastāv vienīgi gadījumā, ja iedzīvošanās ir tiesiski nepamatota.

Tādējādi, atbilstoši minētās tiesību normas jēgai priekšnoteikums uz šī pamata celtās prasības apmierināšanai ir konstatējums, ka prasītājam ir tiesība atprasīt no atbildētāja to, ko atbildētājs bez tiesiska pamata ir ieguvis uz prasītāja rēķina.

Kā redzams no pušu starpā slēgtā Līguma par daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekošanu Nr.01/09/2018 (turpmāk – Līgums) 4.1.punkta, tad puses vienojušās, ka par atbilstoši Līguma prasībām sniegto Pakalpojumu Biedrība katru mēnesi maksā Apsaimniekotājam 0,30 EUR par katru Īpašuma kvadrātmetru, kas saskaņā ar Līguma 1.1.punktu ir 3193,68 EUR, turpmāk tekstā - Līguma summa, un pievienotās vērtības nodokli atbilstoši šai summai mēnesī. (lietas 9.-13.lapa).

Prasītājs 2019.gada 23.maijā izrakstījis Atbildētājam rēķinu Nr.204/2019 par summu EUR 3193,68 apmērā. (lietas 14.lapa).

Kā redzams no civillietai pievienotās 18.06.2019. atbildētāja atbildes uz prasītājas sūtīto pirmstiesas brīdinājumu, tad atbildētājs norāda, ka rēķina par maiju samaksu veiks līdz 25.06.2019. Vienlaicīgi norādīts, ka Prasītājam nav pamats maksāt jebkādu līgumsodu. (lietas 16.lapa)

Prasītāja cēlusi prasību, norādot, ka atbildētājs nav apmaksājis pēdējo rēķinu, kas ir izrakstīts saskaņā ar Līgumu.

Kā redzams no lietas materiāliem, prasītāja regulāri izsniegusi atbildētājai rēķinus, kurus atbildētājs pilnībā apmaksājis. Pušu starpā strīds ir radies vienīgi pēc pēdējā rēķina izrakstīšanas.

Savos rakstveida paskaidrojumos un arī tiesas sēdē atbildētājs apstrīdēja izsniegtā rēķina pamatotību, norādot, ka 2019.gada maijā un jūnijā nav veicis pakalpojumus saskaņā ar Līgumu. Atbildētāja ieskatā Prasītājam ir jāpierāda, ka viņš ir veicis pakalpojumus par kuriem vēlas saņemt atlīdzību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Pierādīšanas pienākums gulstas ne tikai uz Prasītāju, bet arī uz Atbildētāju.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka Atbildētājs vienīgi pēc pēdējā rēķina izrakstīšanas ir cēlusi iebildumus par sniegtajiem vai nesniegtajiem pakalpojumiem vēl neliecina par to, ka atbildētāja prasītājas sniegtos pakalpojumus nav saņēmusi.

No lietas materiāliem redzams, ka pušu starpā nepastāv strīds arī par iepriekš izrakstītajiem rēķiniem. Līdz ar to, nav pamata uzskatīt, ka prasītājs līdz pēdējā rēķina izrakstīšanai būtu atbildētājam sniedzis pakalpojumus nekvalitatīvi vai vispār tos nebūtu sniedzis. Turklāt, visā Līguma darbības laikā atbildētājs nav apstrīdējis Līgumu vai cēlis kādas pretenzijas par Prasītāja sniegtajiem pakalpojumiem. Nav arī apstrīdētas atsevišķas pozīcijas.

Tiesa nekonstatē, ka prasītāja izsniegtajā rēķinā norādītā summa neatbilstu prasības pieteikumā norādītajam parāda apmēram.

Pārbaudot lietā iesniegto Rēķinu (lietas 14.lapa), tiesa konstatē, ka tajā ietverts maksājamās summas apmērs EUR 3193,68, atsaucoties uz konkrēto 2018.gada 1.septembra līgumu Nr.01/09/2018, līdz ar to nav pamata atzīt, ka prasītājs nav pamatojis veiktā parāda aprēķinu.

Atbildētājs nav iesniedzis pierādījumus saviem apgalvojumiem, ka prasītājs nepamatoti izrakstījis rēķinu, jo pakalpojumi nav saņemti, turklāt vairākus no pakalpojumiem sniegušas trešās personas nevis prasītājs.

No lietas materiāliem pievienotajiem maksājuma uzdevumiem (lietas 66; 67.,77. lapa) redzams, ka Atbildētāja ir veikusi rēķinu apmaksu trešajām personām par pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar izrakstītiem rēķiniem un no tiem nav konstatējams, ka veiktie maksājumi būtu saistīti ar Līgumu. Savukārt, pārējie iesniegtie dokumenti, tas ir iesniegtie dažādi rēķini, nesatur pierādījumus, ka tos ir apmaksājis Atbildētājs. Pievienots ir maksājuma uzdevums Nr.133, ar kuru Atbildētājs ir apmaksājis Prasītāja 2019.gada 24.aprīļa rēķinu Nr.201/2019 par apsaimniekošanu aprīlī, taču nav izprotams, ko pierāda šis rēķins, jo lietā nav strīda par citiem neapmaksātiem rēķiniem. Arī citu pierādījumu, piemēram, akti un pretenzijas, par apsaimniekošanas pakalpojumu nesniegšanu 2019.maijā, kas apliecinātu, ka Prasītājs maija mēnesī vispār nav sniedzis apsaimniekošanas pakalpojumus tiesas rīcībā netika iesniegts.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.panta pirmo daļu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Lietā nav iegūti pierādījumi, ka atbildētājs būtu apmaksājis prasītāja izrakstīto rēķinu. Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājam bija pienākums apmaksāt izrakstīto rēķinu un prasītājs ir pamatoti cēlis prasību pret atbildētāju par parāda piedziņu.

Ievērojot iepriekš norādītos apsvērumus, tiesa nekonstatē prasītāja subjektīvo tiesību trūkumu, atprasot no atbildētāja nesamaksātos maksājumus par pārvaldīšanu un pakalpojumiem. Līdz ar to secināms, ka prasītājs ir tiesiski vērsies tiesā ar prasību pret atbildētāju par parāda piedziņu.

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja līgumsodu EUR 319,37.

Civillikuma 1716. pants nosaka, līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Līgumsods par saistību neizpildi vispār ir konkrēti noteikta naudas summa vai cita mantiska vērtība, kuru nedrīkst noteikt vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu vai devumu veidā.

Ar 2014. gada 1. janvāri stājušies spēkā grozījumi Civillikuma 1716. pantā, kura trešajā daļā noteikts, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda summas. Minētais raksturo arī judikatūras par līgumsoda piemērošanu vispārējās tendences, proti, līgumsoda piemērošana nedrīkst būt kreditora iedzīvošanās avots, tam jābūt taisnīgam un samērīgam ar nodarīto kaitējumu un tas norāda uz likumdevēja izpratni par šo tiesību institūtu un tā juridisko dabu.

Tā ka prasītāja pieprasītais līgumsods nepārsniedz 10% no pamatparāda, tad tiesa atzīst prasītāja aprēķināto līgumsodu par samērīgu.

Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētāja likumiskos procentus 191,62 apmērā par laika periodu no 01.06.2019.-01.06.2020.

Tiesa atzīst, ka prasība par likumisko procentu 191,62 EUR, kas aprēķināti par laiku no 01.06.2019.-01.06.2020, piedziņu ir pamatota un apmierināma, pamatojoties uz Civillikuma 1756., 1759., 1765., 2141. pantu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami samaksātie tiesas izdevumi - valsts nodeva par prasību 382,83 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,37 EUR.

Atbildētāja pārstāve, zvērināta advokāte G.Putņa civillietā lūgusi piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 450,00 apmērā par labu atbildētājam. Ņemot vērā, ka prasība apmierināma, tiesai nav pamata uzlikt par pienākumu prasītājam atlīdzināt atbildētāja izdevumus, kas saistīti ar lietas vešanu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu spriedumā nosakāmas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 6 % (sešu procentu) apmērā gadā no nesamaksātās pamatparāda summas 3193,68 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta otro daļu un Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21.panta otro daļu, ņemot vērā prasības raksturu un piedzenamās summas apmēru, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums atbildētājam labprātīgi izpildāms trīsdesmit dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 10.pantu, 41.panta pirmo daļu, 93.panta pirmo daļu, 96.panta piekto daļu, 97., 190., 193., 194., 195., 204.[1], 440.[2] pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no Biedrības "Ezermalas iela 13", reģistrācijas nr./reģistrācijas numurs/, par labu SIA "/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, parādu 3193,68 *euro, līgumsodu 319,37 euro* par laika periodu no 2019.gada 1.jūnija līdz 2019.gada 8.septembrim, likumiskos procentus 191,62 *euro* par laika periodu no 2019.gada 1.jūnija līdz 2020.gada 1.jūnijam, valsts nodevu 382,83 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro*, kopā 4092,87 *euro* (četri tūkstoši deviņdesmit divi *euro*, 87 centi).

Atzīt SIA "/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei saņemt no Biedrības "Ezermalas iela 13", reģistrācijas nr./reģistrācijas numurs/, likumiskos procentus 6% gadā no parāda summas 3193,68 *euro*, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noteikt Biedrībai "Ezermalas iela 13", reģistrācijas nr./reģistrācijas numurs/, termiņu labprātīgai sprieduma izpildei 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesnesis I.Dzenis